

ԱՐՇԱՆՅԱՆ ԱՐԱՐՏԵԱՆ

ՀԱՏԸ Հ Մ Ե Թ Ա Ն Ի Դ		ԿԸ ՀՐԵՏԵՐԵՎՈՒՄ ԶՈՐԵՎԵՐԹՈՒՄ ԵՒ ԵՐԵՐԹ ՕՐԵՐԲ		ՀԱՏԸ Հ Մ Ե Թ Ա Ն Ի Դ		
Յ. Գ. ՍՊԵՐԵՍՅԱՆ	Համարատու — Տնօրէն	Տ Ա Ր Ե Դ Ի Ն Կ Ա Ն Ի Ն Կ		Ծ Ա Ն Ո Ւ Յ Ա Դ Ի Ն		
		ԻԶՄԻՐ Օմ. օսկի	1	5	դրուշ սող	ՄԷԿ ԱՆԳՈՍ
		ԳՈՒՐՈՐ Մշակիչ	6	2	դրուշ ԵՐԿՈՒ ԱՆԳՈՍ	Հիմնադիր
		ՕՏԱՐ ԵՐԿՈՐ Պարտք	25	60	փորա ԵՐԵԲ ԱՆԳՈՍ	
				Գ. Զ. ՊԱՐԵՐԵՐԵՆ		

Ա. Կ. ԱՂԱՋԱՐԵԱՆ, կը տնօրինէ բաժանորդագրութեան եւ ծանուցման վե-
րաբերու բոլոր գործերը: Երկշաբթի Գառնիի Զինկըրաւ Թերթսանէ
Որ եւ է գրութիւն, յօդուած կամ նամակ, որ ուղղակի ՏՈՐԻՆՈՒԹԵԱՆ
կը վերաբերի, տնօրէնին կը դրուի: Այլի խան Թիւ 17

ԻԶՄԻՐ. ՅԱՐԱԹ. 1/15 ՍԵՊՏ. 1884

ԱԶԳԱՅԻՆ

ՕՐԻՈՐԴ ՆԱՐԿԻԶ
ՀՈՃԵՆՈՒ ԴԻՏԱԶՆՈՒԹԵԱՆ

Մարդկային բնութեան յոսի
կրից վրայ կատարեալ դատարար
մը տալու համար եթէ պատմա-
գիր մը հաւատարմութեան կամ
տրիշ բարբարոս ժամանակաց
անցիկներէն քաղելով՝ եթէ իմաս-
տասէր մը բնութեան վրայ եր-
կար քննախննդներէ եւ փորձերէ
ետե իրեն նոր գիտ մը ծանու-
ցանելու մտաք՝ եթէ բնաստեղծ
մը իր անսխալակ երեւակայու-
թեանց յետին կէտն հասնելով՝
պատմեմք, քաղաքէն, երգէն
այնպիսի բարբարոսութիւն մը որ
կրկնապարսի հաճնայ մէջ տան
եւ հինգ տարեկան կոյսի մը ան-
ձին վրայ՝ իսկայն ընթերցողն այդ-
պիսի գիրք մը ձեռքէն նետե-
լով պիտի գպէր. — է՛հ, այդ
պատմագիրն կը սաս, այդ իմաս-
տասին յոսեալութեան սոս-
ժաններն շատ ու շատ իսկ ան-
ցած է, այդ բնաստեղծը կա-
տարեալ յիմար մ'է, փառն զի
անկարելի է որ մարդկային գոստն
թիւնը չարաւորեմք եւ հրեւո-
թեան այնպիսի կզանակ մը ու-
նենայ որու չհաւատարի ամենա-
վայրագ գաղաններու բնութիւնն
իսկ —

Այսպէս պիտի ըսէ՛ք նաեւ
մենք, եւ պիտի խնդայինք այն
պատմութեան վրայ՝ զոր ազգա-
յին եւ օտար թերթներ հրատա-
րակեցին չարամք մը յառաջ, եւ
թէ եղբորդութեան դէմ-դէմ
նէք մեր եկեղեցական գոստն
չվերաբերեն, եւ եթէ սենեա-
յինք մեր ապրած ժամանակի
բարոյց ու սովորութեանց եւ դա-
րուս սովորն համապատասխանող
գիրք մը որու տիտղոսը լինէր
«Օրէնք ամենութեան»:

Արդ, օրինաց չգոյութիւնն եւ
Հայաստանեայց Կաթողիկէ եւ
Առաքելական սուրբ Եկեղեցւոյ
պաշտօնէից բարբը
(սովորութիւնը կը յարգենք, որ
բաւել կուտայ, Բոլոր-բոլորն
հաւանք) արդիւնքն մեզ յիշեալ
եղբորդութիւնը իր ամբողջու-
թեամբ կամ մասամբ ստուգելու
հետադիտել, սրտածն մը՝ զոր
յարգելք ամանք յանձն առին եւ
դժբաղդաբար տխուր վախճանի
մը հառան, այսինքն անթերի
ճշմարտութեան մը հանդիպեցան
պատմութեան բնաստեղծութեան մա-
սին, ուստի հարկ չենք զգար ըն-
թերցողին սիրտն ու հոգին վրդ-
վել եւ իր դայրիւթը վերատին
զրգուել աղեղնալի պատմութեան
առաջին պարագայներն յիշելով,
փառն զի արդէն ամեն Հայ գիտե-
կամ պէտք է զիտնալ զայս:

Սակայն այս մասին մեզ խո-
սելու հրաւիրող պատճառն եթէ
ոչ զլիարկն գէթ մասամբ տար-
բեր բնութիւն մը ունի, այսինքն
չենք փութար գործին հեղինակ-
ներուն համար պատիժ պահան-
ջելու, փառն զի այս կէտը բնա-
կան է եւ արդէն լրագրիք իրենց
պարագը կատարած են ասոր հա-
մար: Ինչք ծանրանար պատկին
անվաւերութեան վրայ, որովհե-
տե ուրիշ մը ինչքն յանկուարի
յարկաւորութեան ամենավատ դիտու-
ւորութեամբ գործուած մարդա-
պաշտութիւնն իրեն բարի գործ
վաւերացնող օրէնքի մը գոյու-
թիւնը երեւակային իսկ մեզք ու
ոճիր է: Ինչք մարտը առ Օրի-
որդ Նարկիզ եւ ասոր ծնողաց
հաւուցում, ըստ որում այսպի-
սի հատուցում մը իրենց արդար
եւ անբաւարարի իրաւունքն է,
ինչպէս իրաւունք է ամեն արա-
րածոց արեւին լոյսը եւ անձրեւն
ջուրը վայելել, այլ պիտի աշխա-
տինք ներկայ թատերգութեան
բուն չարամութիւն իմաստաւորել
ընդհանուր տեսութեամբ, եւ ու-
րովհետեւ քնդունուած ճշմար-
տութիւն մ'է թէ ու եւ իմաս-
տաւորութիւն պէտք է որ պող
արեւամբ լինի որպէս զի հանրա-
գուտ գիտի մը կարենայ հաւ-
նիլ, մենք եւ պիտի սեղմենք մեր
սիրտն ու խիղճը, պիտի ճնշենք
մեր արեւն եւ պիտի զոպենք մեր
լեզուն որպէս զի պող արեւամբ
իմաստաւորելու յաջողինք, եթէ
երբեք կարելի է անտարբեր մը-
նալ տանուհինգ տարեկան ա-
նարատ կոյսի մը բզբռուած եւ
արեւն բռնելով ներկուած չըր-
ջազգաստի յիշատակին առջև:

Ինչպէս ամեն կրօն իր նահա-
տակներն ունեցած է, մեր կրօ-
նական իշխանութիւնն ալ՝ որ հիմ-
նովն անիշխանութիւն մ'է, քը-
րիստոնէութիւնն եւեւ իրեն երկ-
րորդ կրօն՝ իր զոհերն ունենա-
լու է: Այս կէտն այնքան ստոյգ
է, որքան ստոյգ է թէ յանուն
եկեղեցական օրինաց դարերէ ի
վեր զեղծումներն եւ բռնաբարու-
թիւններ կը գործուին: Բնէ է ա-
սոր պատճառն — Օրինաց չգոյու-
թիւն —

Երբ քրիստոնէայ ժողովրդոց
մէջ միակնութեան գրութիւնն
հաստատուեցաւ, ասոր պատ-
ճառն ոչ այլ ինչ էր՝ բայց եթէ
բաղմանութիւնն հետեւած զեղ-
ծումները բառնալու դիտաւորու-
թիւն, ստոյգ է որ այս գրու-
թիւնն երկար ժամանակ իր ար-
դիւնքն ունեցաւ, սակայն եղան-
ժամանակներ ուր միակնութիւնն
ալ բաղման զեղծումներու
տեղին տուաւ: Այն ատեն քա-
ղաքակիրթ ազգեր ապահարզան
եւ կրկնամուծութիւն ընդու-
նեցին: Պրանսո՛ր որ քաղաքա-
կրթեալ աշխարհներու առաջնա-

կարգն է՝ քոնից իրարու հա-
կառակ գրութիւններն եւ օրէններ
հաստատեց ամենութեան մա-
սին, եւ ապա, այս տարի կնա-
թողութիւնը վերստին հաստա-
տեց, սակայն Պրանսո՛ր եւ ուրիշ
քրիստոնէայ ազգեր՝ որոնք յաւել-
օրէններ փութում են եւ այսօր
կնաթողութիւնն ընդունած՝ քը-
րիստոնէայ յինչէ չգաղտնեցան:
Եւ որովհետեւ այս աշխարհի մէջ
յարատե միօրինակութիւն չկայ,
այս տեսակետով կրնանք հետե-
յնել թէ ինչո՞ւ հաւանական է որ
ամենամեծութեան մասին ներկայ
օրէններն տարիներէ ետե քա-
ղաքակրթութեան դէպ յառաջ
կամ գէպի ետ միջուելուն, քա-
ղաքական շխմութեանց եւ այլ
տեսակ պատճառներով ապագայ
ժողովրդաց կենցաղաւորութեան
եղանակին կը համապատասխա-
նեն, այն ժամանակ տարակոյս չի-
կայ որ ներկայ օրէններն կամ
հիմնովին կը փոխուին կամ կը-
սրբազուին: Վերջապէս այս օ-
րէնակներով կը փութում ապա-
ցուցանել որ օրէնք պէտք է որ
ժամանակին, յարմարի, թէ ոչ,
ընկերութեան սպառնացող ապա-
կանութեանց ու զեղծմանց ա-
ռաջն չառնուիր: արդ, քանի որ
տիրող օրէնք մը՝ որ ներկային
մէջ այնքան օգտակար է ընկե-
րութեան, ապագային մէջ նոյն-
քան փնտաւար եւ վատագուոր
դառնալու հաւանականութենէն
զերծ չէ, եւ հետագայ վերա-
քննութեան կ'ենթարկի՝ հապա-
ստեմք մահաւորութեան իր
մեծանակին իսկ ժողովրդի մը
վրայ աւանդական բարձրակի ու
քամքն գրութիւններ, որոնց
հաւաքածոյն օրէնք կը կոչուի եւ
որոնց ինչութիւնն անձնօթ է
նոյն իսկ անանցմով ապրող ժո-
ղովրդեան:

Այս աւանդութիւնը մեր Եկե-
ղեցւոյ կը վերաբերին, աւանդու-
թիւնք որ օրինաց ոգին մը ստա-
ցած կը թուին կրեւրն ընդունի
ծայրը: Եկեղեցական օրէնք, ո՛ր
է, եկեղեցական կանոն, ո՛ր է
այն: Օրէնքն այսպէս կը պահան-
ջէ. որ օրէնքը, հարցնող չկայ,
ուրեմն որո՞ւն է յանցանքը Օր.
Նարկիզին զուլին այրող գործին
մէջ: Արեւի՛ք այս յանցանքը կը-
վերածէ Բէքմէզեան ճիւղին (*),
Կիլիկիոյ Արեւի՛ք, Հաճնոյ վե-
րահէն, որ Արեւի՛ք այս տեսութիւնը
կամ ինչո՞ւ հարեանցի ու թեթե-
պէտք է համարել եւ կամ ան-
կողմնակալութեան հետեւ ըմբ-
նել, փառն զի Օր. Նարկիզը զո-
հելու խիղճ չընդունեն ոչ միայն

(*) Ա՛լ բաւական կը համարենք
տանուղեց դարերէ ի վեր սոյն կար-
գի հրէշներու համար արժանապա-
ռա քեթապաթի՝ ամականներն աղբ-
տելը:

յիշեալ ճիւղներն են, այլ այս
մասին յանցանքն իր ամբողջու-
թեամբ կը ծանրանայ ամբողջ ե-
կեղեցական դասուն, եւ որ ա-
ւելին է, ամբողջ Հայ ժողովուր-
դին վրայ!!!

Այո, յանցաւոր է կրեւրն որ
առանց զրական օրինաց ժողո-
վուրդ մը կողմաւորելու կը յան-
դգնի: Կրեւրն՝ այս ամուրի պա-
րաններու հաւաքածոյն՝ վախճին
չորս ահաւելի եւ յուսահատական
պատերուն մէջ կը մեծնայ եւ յե-
տոյ ընկերային աշխարհին մէջ
Խաչ ու Աւետարանն ի ձեռքն ըն-
տանիքներ կազմելու պաշտօն
կըստանձնէ, ընտանիքներ՝ որոնց
կենցաղաւորութեան մասին ցո-
րենի հատի չափ գաղափար մը
իսկ չունի: օրէնք է ինչ — — — — —
Խաչ ու Աւետարանն ու դատաւարներ
գրութեան կը կոչուին եւ երկուս-
տաքներու ապագային կըսպառ-
նայ, սիրոյ տառիճաններն իր ան-
փորձ եւ յարկաւոր մատերով
չարեւել կը համարձակի, կը կար-
ծէ դիտնալ թէ ինչ Աստուծոյ
կարգ իրականութեան մէջ
սխալ առաքեալ մ'է ժողովրդ-
դեան բարքն ու կեանքը կըսե-
լու, թէ Խաչն ու Աւետարանն է
մի միայն գործիք ինչո՞ւն է ոչ —
ւա, թէ իր մի պատգամն Աստու-
ծոյ խօսքն է եւն. եւն. եւ այս ա-
նօրէն, համբալ ու չաճամոյ դա-
տաւորին առջև Հայ ժողովուրդն
դարերէ ի վեր գլուխ կը ծռէ,
Համարձակի հարցներու: — Ո՞վ
եւ դուն, պարոն, ի՞նչ տուեա-
թիւն կրնաս ունենալ ըստ քա-
մին վարդապետութիւններով իմ
կենաց, իմ բնութեանց, իմ ման-
կանց հետ: Ինչո՞ւ կըստաւանս
աղջիկս իմ ծոյցն կորցնու, զան-
որ իմ արեւն արդիւնքն է, որ
մի սիրտի եւ հոգիի մեծագոյն
մատերուն բաղադրութիւնն է:
աղջիկս չուզեր Կիրակոսը, այլ
Երուանդը կը սիրէ — հարկաւ
այսպիսի պարագայի մէջ կրեւր
պիտի պատասխանէ: — Ոչ դուն
իրաւունք ունիս երուանդը քեզ
վետայ բնաւորու եւ ոչ աղջիկդ
պիտի է իր սիրած անձին կապ-
ուելու, փառն զի աղջիկդ երբ ինք
տարեկան էր նշանուեցաւ Պ. Կի-
րակոսին հետ: արդ, նշան կամ
պսակ միեւնոյն բաներ են Հայաս-
տանեայց սուրբ Եկեղեցւոյ օրե-
նաց համեմատ —

Այս ժամն, ահա վայրկեանն
հասած է հարցունելու «ո՛ր է
այդ օրէնքն»: չորս բառեր՝ որ
ամբողջ Հայ ժողովրդեան վեր-
կութիւնը կը արմազարեն, ինչ-
պէս Խաչին չորս թեւերն տիեզե-
րաց փրկութիւնը հաստատեցին:
բայց ժողովուրդն անտարբեր է,
ազգէտ է, վախկոտ է, այս փըր-
կարար չորս բառերն չարտասա-
նեն եւ Օր. Նարկիզը կը զոհուի
Ուրեմն որո՞ւն է յանցանքն այս
պարագայի մէջ:

Ժողովուրդն ինչո՞ւ անտարբեր
է իր դահճին առջև, ամենէ
բարբարոս իշխանութեանց ո՞ր
դասին մէջ տեսնուած կամ լըս-
ուած բան է որ ժողովուրդները
կառավարող օրէնք մը (եթէ կայ)
աւանդաւան չորս պատերուն մէջ
պահուի, եւ այն կարծեցեալ օ-
րինաց պաշտօնեային խօսքով
միայն գործեն, միթէ կոյ առ-
գիւրդ օրէնք մը դիտնալ մարդու
իր յանցանաց պատժոյն աստի-
ճանք, իր ապրելու եղանակը
կանոնաւորող օրինաց ծանօթու-
թիւնը: Յիսուս Գրիստոսի ծննդ-
դեան օրէն հաղորդ յոյժ հարկը
ուրեմն չորս տարիներէ ետե
Հայ ժողովուրդն ահա այսպէս
կը կառավարուի եւ չ'որոգքեր,
այս առթիւ կայսերական բարե-
գութ կառավարութեան չ'դիմեր
որպէս իր ցաւերուն գործան
դասն է:

Օրի. Նարկիզը գործը պարզ
գործ մը չէ, Օր. Նարկիզը կը-
ներկայացնէ Հայ ժողովրդեան
ամբողջութիւնը: Օր. Նարկիզը առ-
ջին իր օրէնքն է, որ իր օրէնքն է
մինչեւ յետին իր օրէնքն, մինչեւ յե-
տին մանրերորդն՝ ուր իր արեւ-
նը կը թափուի՝ կըտնայ, կ'ընդ-
գիմանայ, թեւեր կաշխարհուած
են, դիտնալու հոգին փափուկ
ձեռքերը արգելուած են հասնե-
լու մինչեւ իր դահճին Բէքմէզ-
եան վիզը զանի խզիկելու հա-
մար, այլ իր զգեստները կը պատ-
ռէ, դահճին իր գործը կը կա-
տարէ մահաւան վճռի տեղ Աւե-
տարան կարգաւորի կային տեղ
Խաչ գործածելով: Օր. Նարկիզը
իր յաւանականութեան օրհնէ
միայն կը մնայ ձեւունքն ներքեւ՝
ուր եթէ իր սիրածն տեղ լինէր
կենաց ամենէ քաղցր վայրկեան
ներք պիտի վայելէր, եւ որ այս
բոլորին ցուրտ կախարհի մը
երկային ունի մանկամարդուհ-
ւայն աշխուռն: մինակ կը մնայ
այն հրէշին հետ որ բունի ամու-
սին բլլալ կուգէ կոյսի մը՝ որ
զինք չ'սիրէր, որ զինք կասէ
իրեն մահաւան չորս հրեշտակ, Օր.
Նարկիզը մինակ է այն կատաղի
չանքով որու արտօնուած է իրեն
հետ մեկ զմարմին կաղմել եւ
աշխարհ լնուլ: հրէշն նախ իր
ձեռքերը կ'երկարէ Օր. Նարկիզի
վրայ, ինչպէս դահճիք իր կա-
ցինը կը վերցունէ իր զոհին գըլ-
խուն վրայ, այս վայրկեանն ո՛ր
է Աստուած, անտարակոյս գոր-
ծին վախճանին կ'ապաստ որպէս
զի իր երկնային արդար միջոց
անարդիւն կը մնայ, վառնի Օր.
Նարկիզը կը դիմադրէ, արդեօք
մեզք պիտի համարի՞ մեր եկե-
ղեցական օրէնքն այս դիմադրու-
թիւնը: օրէնք մը՝ որ Աւետա-
րանի յանգեւել կնոջ հնազան-
դանի յանգեւել կնոջ հնազան-

գումարին կը պատուիրէ իր ամենա-
նայն մօտ անշուշտ, քանի որ
Բէքմէզեանի հակադրութեան ներ-
քեւ կ'անցնի տեսարանը և Բէք-
մէզեան Աւետարանի պաշտօնեայ
մէջ, արժանաւոր պաշտօնեայ
որ իր նուիրական պարտաւորու-
թիւնը մինչև վերջն հաւատար-
մաբար ի գործ կը դնէ . . . և
որովհետեւ Օր. Նարեկի պաշտօն-
եայի մէջ իր անհատական
մէկ ուրիշ պատգամի մը գոր-
ծադրութեան հարկ կ'ըզայ,
որ ոչ լուրջ ունեւոր, լուրջ
թիկամբ երկու կողմէն բարձրան-
նալով իր անհատական հա-
մարձեւեղանքով իր անհատական
հաւատարմութեան հետ յիշու-
նալով մը վերջը . . . Օր. Նարեկի
սենեկէն դուրս կ'ելլէ այն վիճա-
կի մէջ՝ յորում «Թերթուլէի աղ-
ջիկը Պաշտօն խոյր կուտար Փրան-
սուտի նմանութեան» կըսէ Աւետ-
արանը . . . Պաշտօն խոյր սիրահարած
էր թագաւորին, և այս սէրն քիչ
յետոյ իր կեանքը վերջացուց,
մենք այս պարագայի մէջ Օր.
Նարեկի կընկերակցեցին Մարի
Սթուարթի զխոստեալ մարմնոյն
որով մաս ժամ մը առանձին մնաց
դահիճը . . . Ելիզաբէթի արժա-
նաւոր երեսփոխանութեան որոշ-
մամբ . . .

Պատրիարքարանն ինչ պիտի
ընէ այս թատերադրութեան փա-
կուտէն տակ, ինչ ըրաւ նորա
բացումէն յետոյ, կը հաշտեցնէ
դայս մեր ամեն ոյժն ու կարու-
ղութիւններն ժողովուրդով. Պատ-
րիարքարանը բոլորովին հակա-
սահման տնօրինութիւն մը ըրաւ,
մէկ կողմէն խնդիրն Կիւրիկոյ
կաթողիկոսին ձեռնհասութեան
սահմանին մէջ կընկատէր, միւս
կողմէն աղջիկն ազատ թողու-
հաւանութեան կը հաշտէր, ըսելէ որ
Պատրիարքարանը Սիսի Մկրտիչ
որով կեանքն ու կենսագրութիւն-
նք բնաւ պատու չեն ունեցող
մէկ ու պատմութեան օրինակ
կաթողիկոս կը ճանաչէ . . . և գոր-
ծեալ իր ձեռնհասութեան կա-
րողութիւնն ընդունելով աղջիկը
ազատ թողու- հաւանութեան կուտայ,
արդ, քանի որ երկու իր հրա-
մանն ապարկուն կը մնայ ինչու
կը վարանի արդեօք և ինչո՞ւ
կայսերական կառավարութեան
չ'ենթարկուցնէ իր ամեն պարտ-
քանքով և չ'իյնայ մասնակա-
մարդ աղջիկ մը փրկելու Պատ-
րիարքարանի այս ըրածը միմէ
ներքին է. մեղք չէ՞ այս . . .

Կը կրկնենք մեր հարցումն,
Պատրիարքարանն ինչ պիտի ը-
նէ այժմ. պատիժ պիտի պա-
հանէ՞ եղբունգործներուն հա-
մար: — այդ բնական է. պատկը
տնօրինի պիտի հրատարակէ. —
որ օրէնքով, ահա ինչո՞ւն այս
կէտէն կ'ախտու- ունի, չէ՞ որ Օր.
Նարեկի պատկը պատկընէ Եպիսկոպոս
մէջ և գործիներն թաշ ու Աւե-
տարանն ուրեմն ինչ պատճառ
կ'ախտէ վաւերական չ'ճանչել
այս պատկը. պիտի առարկուի
թէ բռնութիւն կայ գործին մէջ,
ի՞նչ հրատ ունի, չէ՞ որ ինչ կ'ա-
ռայ ինչո՞ւն քանի է. Օր. Նարեկի
միմէ բռնի նշանակեցաւ. բայց
այն ատեն ինչ տարեկան է ե-
ղիւր, քաջ է, սակայն ո՞վ բողո-
քեց այդ գրութեան գէշ մէջ, և ո՞վ
գիտէ թէ ստու է Բէքմէզեանի
իշխան եկեղեցւոյ օրէնքն որով
կ'ընէ թէ ինչ կ'առայ ինչո՞ւն ք-
անի, և հիմա քանի որ պատկը
կատարեցաւ՝ առ որ Աստուած
կը հաւանութիւնը տուած պէտք
է ինչիւ Սիսի Մկրտիչն և Բէք-
մէզեանի միջնորդութեամբ, ալ
կարելի է լրծել զայն. չէ՞ որ
«գործ Աստուած զուգեաց մարդ-
մի մեկնեցէ» . . . ուրեմն եթէ

Պատրիարքարանը Հայաստան-
եայց Սր. Եկեղեցւոյ աւանդու-
թեանց և օրէնք յարգ ընծայէ,
ինչպէս պարտաւոր է, յիշեալ
պատկը տնօրինի համարին իր
ձեռնհասութեան վեր պիտի լի-
նի. ուրեմն եղած լինցած բան
մէջ այս, ուրեմն Օր. Նարեկի
ողջ ողջ գերեզման ինչո՞ւն է,
ուրեմն սիրտ չկայ, ուրեմն ա-
ւանդութեանց անհատական
ամեն զգացում, ամեն մարդա-
սիրական ձգտումներ ոչինչ են,
ո՞ ստուգում . . .

Հայտնի ընելու է, Պատ-
րիարքարանը պատկը տնօրինի
համարելով բարձր և ազնիւ օ-
րինակ մը պիտի ընծայէ աշխա-
հի. ուրեմն օրէնք չկայ . . . արդ-
ինչու կը վարանինք ամենահայն
օրէնքի մը հաստատութեան կեն-
սատու գործին առջև:

Կ. ՍՏԵՓՆԵԱՆ

ՕՐՈՒՄՆ ԼՈՒՐԵՐԸ

ՈՒՐԵՐԸ, 8 սեպ. — Ռուսիոյ
կայսրն ու կայսրուհին Վարչա-
ւիս գացած ատեն, այսօր հաս-
հասան:

ՎԱՐՇԱՎԱ, 9 սեպ. — Ռու-
սիոյ կայսրն ու կայսրուհին երէկ
իրիկուն հաս հասան:

ՇԱՆՆԱՅԻ, 7 սեպ. — Ֆու-
ձէուի լրաց նայելով Չինացի զո-
րականք, այդ զորքին մէջ գրե-
նուոր օտարականաց տուները կո-
ղարկէր են առանց աղգայնու-
թեան խտրի գնելու:

ԼՈՆԴՈՆ, 8 սեպ. — Ֆու-
ձէուի կը հետագրեն առ «Թայմս»
թէ չինական իշխանութիւնը պա-
տերազմի յայտարարութիւնն ըն-
դունելին և ճանկային չէ՞րդ նա-
ւահանգիստ յայտարարուեցաւ:

ՆԱՐԱԼԻ, 8 սեպ. — Հումայթի
թագաւորն այսօր կէսօրէն ետե-
հաս հասաւ, քաղաքին վարակ-
եալ հիւանդանոցներն ու թա-
ղերն այցելելու համար:

ՊԵՐՍԻԱ, 8 սեպ. — Տաքմիս
Նախիվալ, յանուն Ալմանիոյ,
գանաղան նոր կէտեր գրաւեց
Ալբերկէի հիւսիսային սրահման
եղեցի վրայ:

ՊԵՐՍԻԱ, 7 սեպ. — Այսօր
տեղի ունեցաւ, Պաշտօնեային
կողմնակից կաթողիկոսին մեծ
ցոյց մը, որ ամբողջ կողմանէ
սուրբելով և թշնամանաւորով
ցրուեցաւ ծանր հետեւանք ու-
նեցող կաթողիկոս ետեւ, որք պա-
տահայան հակառակ ոտակա-
նութեան միջամտութեան, Յոյց
ընդունելն չատեր վերաւորուե-
ցան:

ՊԵՐՍԻԱ, 6 սեպ. — Պիզմարը
իշխանն ամառը մէջ Պերսիս պի-
տի գայ Պետական խորհուրդը
գումարելու և այս գումարման
վերաբերեալ տալիսարկութիւն
ները կայսերական իշխանին ա-
ռաջողութեւ համար:

ՊԵՐՍԻԱ, 5 սեպ. — Պիզմարն
ի Նիւ Բաղադ երկաթուղեաց երկու
կառաւորութեան ետեւագլխին ընդու-
նեղութիւն գտան ամբողջ ուղիին վը-
րայ: Նախաձեռն մը տրուեցաւ հրա-
ւիրելու իրարմէ մէջ, Նիւ մէջ, որ
զրոյակներով զարդարուած էր, կա-
ռաւորութեան գումարան ետեւող ող-
ջունուեցաւ: Բացման հանգիստը կար-
գաւորուեց և իրենց հրաւիրեալք,
230 հոգի, երեկոյն ի ճաշ գա-
մարեցան:

ՊԵՐՍԻԱ, 5 սեպ. — Ռուսիոյ Պը-
րսի զինուորական լիազօր դեսպան
Տոլբոքովի իշխանն այս իրիկուն
Վարչաւիս երկաթուղեւորտուորե-
լով, այսօր Կիւրիկոս կայսր ներկա-
յութեան ընդունուեցաւ:

ՎԻԵՆՆԱ, 5 սեպ. — Տերեքիւ-
թի զինուորական ներկայ գտնու-
ելու համար որոշուող օտար զինու-
որակները կրկին հասնելու:

ՓԱՐԻՑ, 4 սեպ. — Կը հաստատեն
թէ, Պիզմարը Գանթիսի գաղափարն
գերեզմանոցին մէջ տեղին ազգա-
կան ուղի մը բացէր են Գերեզման-
ները բացուէր և սրբապօքուէր են:
Հոն Գանթիսի գէշ գիշերական գոր-
ծողութիւնը ամառը վերջը պիտի
սկսին, ըստ որում գործողից գա-
լուեան կը պատուի: Միմիակ
Քուրպիի նաւատորմը մօտեցաւ պի-
տի գաղափար Պիզմարի նաւատորմին
մնացորդ մասն ալ ընկելու:

ԲԵՐԼԻՆ, 4 սեպ. — Պ Մար-
քով կը կարծէ թէ, Պիզմարը իշխանի
հաւատեաց հակառակ, Աստուի
Բոլորական եւ Հոնգարական աղ-
ղեցութեամբ մերժած է մասնակցի
միջազգային միջոցներու ընդգէմ
հիմնութեան և ստիպութիւններու:

ՊԵՐՍԻԱ, 4 սեպ. — Նախիվալ
միւս լրագիրը կըսէ թէ, երկու կայսե-
րաց տեսակցութեան վերաբերեալ
լուրերն անտողջ են, սակայն հաս-
տի է որ Չարք տեսակցութիւն մը
պիտի ունենայ Ֆրանսուս ժողովի
կայսր հետ, որ ինչպէս Տանցիկի
տեսակցութիւնը պարզապէս բարե-
կամական պիտի ըլլայ:

ՎԻԵՆՆԱ, 4 սեպ. — Քուրպիս
տան Փիլիպը լրագիրը Բէլճիկոյու-
կէն լուր տաւած է թէ, Չարք ի
Բոլորական ընկեր մօտակայ ճանքը
գումարան ամբողջ Ալմանիոյ և Աստ-
ուի կայսրը հիւսիսային ընդուն
Սիւր կայսերական ամբողջ: Պ. Կիւրս
Չարք հետ պիտի ուղևորի:

ՊԵՐՍԻԱ, 4 սեպ. — Կը հաստատեն
թէ, գաղափարն դեռաւ Պ. Քու-
սէլ այս տեղ իր կատարեալ գործու-
նակութեան յայտնէր է Վարչակն
մէջ առ ինքն եղած ընդունելու-
թեան համար Ալմանիա և Աստուի
տալարիկը են համարան ծանո-
ցալի զորքի Նիւրպուրի առողջա-
պահական բարենորոգութեան մա-
սին քաղաքի մը գումարան խնդ-
րելու համար:

ԼՈՆԴՈՆ, 5 սեպ. — Ֆու-
ձէուի կը հաշտեցնէ թէ, Պիզմարը կոչա-
տին բերդերը կանգնելու Եւրոպա-
կան թաղին մէջ կարգապահութիւն
հակադրութեան տակ է Սիւրպուրի եւ
Սանթիկոյի նոտատիւներու կողմէ:

ՓԱՐԻՑ, 5 սեպ. — Փուրքիս տը
Փարի լրագիրը կը հարգէ այն լուրը
թէ Միւր զորապետը զօրգնութիւն
ներ խնդրած ըլլայ: Թաւ լրագիրը
կը հաստատէ թէ ծովակալ Քու-
պիի շարժումները գաղափար պահ-
ուած են, բայց յայտնի է որ, Կիւրս
մը վրայ երկու թղթատար եւ մէկ
փոխադր լրագրուած հանդիպած
է, որը թուրքին կուգային զօրքե-
րով, և որը պիտի մասնակցին առա-
ջիկայ զինուորական գործողութեանց:

ՓԱՐԻՑ, 5 սեպ. — Միւր զորա-
վարն ամառը 12ին Ֆրանսոյի համար
ճանաչաւ կ'ելլէ:
Քանքընոն զօրավարին պատերազ-
մական գործոց նախարարութեան
քաղաքները զօրացը հերքուած է:

ԴՕԼԻՐԱ

Պրանտայի մէջ գգալի կերպով
կընուագի և Խալիլայ մէջ ահա-
գին կերպով կը յառաջդիմէ այն-
պէս որ սեպտ. 8 թուականաւ
հասած հետագիւրքը 440 խալ
սեպտ. 9ին հետագիւրքը 230 հոգի
կընդանակին գոյնարեւն մեռեալ
այսինքն 360 հոգի 2 օրուան
մէջ միայն ի նաւորի, իսկ Խալ-
իլայ ուրիշ տեղեր ընդամենը 430
հոգի յիշեալ երկու աւուրց մէջ:

Սպանիոյ մէջ ալ կը շարունակէ
կոտորածներ ընել, թէն ոչ այն-
քան ահագին որքան յիտալիա:

ՔՐՈՆԻԿՈՆ

ՔԱԹՈՒՆ ԱՆՏՐԷԱ

ՏԼՈՆԵՐՈՒ ԴՕՏԱՍԱՆ

Օգոստոսի քանակութեան զօր-
քը կրկին տեսնուեցաւ Քարթան
Անտրէայի գաւառում:

Վիպուլթեան համար գաւառ-
րան եկած էին Սէօքէի Քաղա-
քապետութեան նախագահ Էօ-
մէր աղա, Կէլթիճ Գիւրալէն
Հաճի Լէօնար, Գարա Վալիլ և
Եօրիկ, և Գուշ Ասալէն Աւագ,
որք օրինական երդումներ ընե-
լէ ետեւ վիպուլթեան հետեւալ կեր-
պով:

Էօմէր աղա. — «Անտրէա տմ-
բաստանեալ անձն եօրիկի փէրի-
ֆանս անունով կը ճանչնամ, որ
հինգ վեց տարիէ ի վեր Սէօքէ
կ'երթնէ, ուր երբեմն մէկ ա-
միս և երբեմն քսան օր կը մնայ
և ձիւս առուտուրով կը զբաղի,
Սէօքէի մէջ ձի գնելով, չորս
հինգ ժամ հեռու Եօրանոյի
նաւահանգիստն անգամ մը Նա-
նոտան գնաց: Անգամ մ'ալ
անոր ձիւրը Յունաստանէն մի-
խողբելու համար նաւամուտը
եկող նաւաւորները զինքը Սէօ-
քէի մէջ չըգնելով, Սէօքէի
Արքիսո անուն մէկն Այալի
հիւանդանոց հիւսիսային հետա-
գրեց զան վնասուած համար:
Տանտերիւս տարի առաջ զինու-
րական պաշտօնեայ եղած ժա-
մանակ, Անտրէա Իօնիօս տ-
նունով մէկը ձերբակալեցի և
Իպիւր զրկեցի, որ յետոյ արձակ-
ուեցաւ: Այս մարդուն ընկերը
չեմ ճանչնար, Այս մարդը տաճ-
կերէն լեղուն չգիտէր, Եօրեմն
էօն-էօն կը հարգէի, երբեմն ալ
էօն-էօն: Տեղեկութիւն չունիմ թէ
այս մարդն այլ և այլ տեղեր
Անտրէա անունով չընդգայած է
թէ ոչ:

Եօրիկ անուն վկան յայտարա-
րեց թէ Անտրէա կոչուող այդ
անձը բնաւ չըճանչնար:

Հաճի Լէօնար և Գարա Վա-
լիլ. — «Անտրէա կոչուող բայց
Եօրիկի փէրիֆանս անունով ճա-
նա՞ծ այս մարդերին, միշտ մեր
զինքը գալով ձի կը գնէր և տառ
տանհինգ օրի չափ մնալէ ետեւ
կը վերադառնար: Կը հարգէր եր-
բեմն էօն-էօն և էօն երբեմն
էօն-էօն: Սենք Քարթան Անտրէ-
ան չէր ճանչնար, ոչ ալ այս Եօ-
րիկն ընկերը: (Գարա Վալիլ. —
Ես այս մարդուն ձի մը ծախեցի
և մէկ քանի գիշեր ալ տունս
հիւր ընդունեցի զինքը:»

Գուշ Ասալէն Աւագ. — «Այս
Անտրէա կոչուող մարդը չորս
հինգ տարիէ ի վեր Սէօքէ գա-
լով ձի կը գնէր և Աթէնք գը-
ղիկէր, երկու անգամ իր Անա-
տրէան գործոց նախարարութեան
տառ ընկերին հետ միատեղ ե-
կաւ: Անցեալ մայիս ամեն ի վեր
զինքն չեմ տեսած: Եօրիկն էօ-
ն-էօն նման էօն-էօն կը հարգէր:
Քարթան Անտրէան չեմ ճանչնար
Եօրիկն երբեմն Սէօքէ իմ սրճա-
րանս կուգար:»

Դատարանն ի տես բերաւ Ան-
տրէան և իր ընկերները, Աւագ
յայտարարեց թէ այս մարդն Ան-
տրէան չէ և իր ընկերները չը-
ճանչնար:

Միւս վիպուլթեան կա-
րօտութիւն կենալով դատաւ-
տանը վերջացաւ:

Երկար ատենէ ի վեր հասարա-
կաց առաջընթացն առաւելայ
եղող յիշեալ Անտրէա աւագա-
կապետին նկատմամբ հետագայ
պատմութիւնն հետաքրքրու-

թեամբ պիտի կարդան անշուշտ
ընթերցողը:

Ասկէ առաջ կը պատմուէր թէ,
Սէօքէի մօտ Թոմարճա գիւղա-
կին չընկերակցէր մէկ տեսնու-
է երկու ընկերներով, որ ուղե-
է նայն գիւղակի երեւելներէն
Մանուքի տունը կոխել: Արդ-
Այսքանի կառավարութիւնն հե-
տեւալ կերպով կը տեղեկագրէ
այս եղելութիւնն իր պարագա-
ներով:

Ժամանակաւ Անտրէայի գործ-
նախագայ ըլլալու յանդիմար
ամբաստանեալ և բանտարկեալ
Թոմարճայի Նիքօրի Մաշաքա
անուն անձն իր պարագան մէջ
թուղ ժողովմ միջոցին Անտրէա
ասոր քովը կը ըլլայ իր երկու
ընկերներով, և յայտնելով թէ
Մանուքի տունը պիտի կոխէ,
կընդգրէ Նիքօրիէն որ իրեն լը-
ստեալութիւն ընէ: Անտրէա ապա
կընկերին Նիքօրիի քովէն, և այս
վերջինը կ'երթայ եղբւրթիւնը
կը յայտնէ Մանուքիի և Իօնի-
Սէօքէին, օտ կը պատուիրէ Նի-
քօրի որ Անտրէային լրտեսու-
թիւն ընէ: Անտրէա երկույն
կը հանին Նիքօրիի քով, որ զինքը
Մանուքիի տան առջև կ'առաջ-
նորդէ: Հոն Անտրէա տան պատ-
ուարին ելարան մը կը գնէ, և իր
թէ պատը պիտի ծակէ պատիւ-
մարդէն հարկը տրամնոց քարի
մը կողմ հանելէ ետեւ կ'ըսէ թէ
«Այս գործն այս գիշեր չը պիտի
կատարուի, ձգե՛ք և վաղ գանք»
և ապա գիւղէն կը մեկնի:

Հետեւեալ առաւոյ Նիքօրի
գործեալ եղբւրթիւնը կը պատ-
մէ «Ինթիխար Մէճիփին», որ
նայնպէս կրկին կը պատուիրէ նայն
իրիկուն երեւել Անտրէան Մանու-
քիին տան առջև: Մէճիփին
այս անգամ յատկապէս Գարա-
տալիկ իշխ անուն անձն ապա-
ռադիկը է որպէս զի երեկոյն
գործանի մանէ և սպաննէ զԱն-
տրէա, Իօրք Անտրէա նայն իր-
կուն գործեալ կուգայ Մանուք-
իի տան առջև, Իշխ տեսնե-
լով գնա հրացան կը պարպէ որու
ձայնը ըսելով Անտրէա խոյս կու-
տայ առանց վիրաւորուելու:

Ինթիխար Մէճիփին, Գարա-
տայի անցեալ գէպին տունն
նայն տեղի Ինթիխար Մէճիփին
նման, եղբւրթիւնն երկու օր ետեւ
կը հաղորդէ Կառավարութեան:

Նիքօրի Մաշաքա Սէօքէի մէջ
հարցաքննութեան կ'ենթարկուի,
որ կը պատմէ վերջինիս եղե-
լութիւնը և միանգամայն կը յայ-
տարարէ թէ Ինթիխար Մէճիփին
պատուիրած է իրեն յայտնել որ
Իպիւր մէջ Անտրէա անունով
ձերբակալեալ անձն անկրաւ ե-
ղը բռնուած է: Նիքօրի, ատկէ
զատ կը յայտնէ նաեւ թէ, Գիւ-
րի մայրը գանուող աղբիւրին
մօտ Անտրէան տեսնուեց ի նաեւ
Տիմիթի ձօրու անձն:

Տիմիթի ձօրու Սէօքէի գա-
տարանին կը յայտնէ թէ, ոյգին
գանուած միջոցին իր քով չորս
զինեալ անձեր եկան, որոց մին
էր Նիքօրի Մաշաքա, իսկ միւ-
սին երեւն ու աչքերը լիւն ծած-
կուած էին թաշիկով, բայց
ձայնէն հասկցնէր է Անտրէա ի-
քնօրին ըլլալը, միւս երկուքն
անմասն են եղի իրեն, Հետեւ
եալ օրն այս եղելութիւնն իմաց
կուտայ Ինթիխար Մէճիփին, որ
կը պատուիրէ իրեն երբեք օրեւ
մէկու մը բան մը չըսել այս մա-
սին:

Իսկ զինքը պարզող Գորատալ-
ցի Իշխ բռած է թէ, Գիշերուան
Ժամն երկուքն երբ հոլիւի մը
հետ կը պատուիրէ Մանուքիի տան

